

C/2023/752

20.11.2023

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upravno sodišče Republike Slovenije (Słowenia) w dniu 11 września 2023 r. – T – 2 družba za ustvarjanje, razvoj in trženje elektronskih komunikacij in opreme d.o.o./Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije

(Sprawa C-562/23, T – 2)

(C/2023/752)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Upravno sodišče Republike Slovenije

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: T – 2 družba za ustvarjanje, razvoj in trženje elektronskih komunikacij in opreme d.o.o.

Strona przeciwna: Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 ust. 1 i 2 dyrektywy w sprawie europejskiego kodeksu łączności elektronicznej⁽¹⁾ są jasne, bezwarunkowe i wystarczająco precyzyjne, aby umożliwić jednostkom powoływanie się na nie w postępowaniach przed krajowymi organami administracyjnymi i sądami krajowymi?
- 2) Czy art. 49 ust. 1 i 2 dyrektywy w sprawie europejskiego kodeksu łączności elektronicznej należy również zastosować do przedłużenia tych indywidualnych praw użytkownika WCR [widma częstotliwości radiowych], które zostały przyznane przed wejściem w życie dyrektywy w sprawie europejskiego kodeksu łączności elektronicznej oraz jakie są ogólne kryteria mające zastosowanie w takim przypadku w celu ustalenia, czy dane prawo indywidualne powinno zostać przedłużone?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 2): czy, w celu dokonania oceny odpowiedniego okresu obowiązywania indywidualnych praw użytkownika WCR przyznanych w okresie obowiązywania dyrektywy „o zezwoleniach”⁽²⁾, a zatem w odniesieniu do możliwości ich przedłużenia, należy zastosować przepis, o którym mowa w art. 5 ust. 2 dyrektywy o zezwoleniach czy też art. 5 ust. 2 akapit czwarty dyrektywy zmieniającej dyrektywę o zezwoleniach⁽³⁾, oraz czy przepisy te są w tym celu wystarczająco jasne, bezwarunkowe i precyzyjne, aby umożliwić dokonanie na ich podstawie oceny odpowiedniego charakteru okresu obowiązywania indywidualnego prawa użytkownika WCR?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 3): jakie kryteria należy zastosować, aby ocenić odpowiedni charakter okresu obowiązywania indywidualnego prawa użytkownika WCR lub obowiązek jego przedłużenia?
- 5) Czy, w przypadku udzielenia twierdzącej odpowiedzi na pytania 1), 2) lub 3), przy podejmowaniu decyzji o przedłużeniu, należy wziąć pod uwagę fakt, że możliwość przedłużenia przekraczającego 15 lat została wyraźnie wyłączona przez przepisy krajowe obowiązujące w chwili wygaśnięcia wyżej wymienionego prawa użytkownika?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz.U. 2018, L 321, s. 36).

⁽²⁾ Dyrektywa 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (Dz.U. 2002, L 108, s. 21).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE z dnia 25 listopada 2009 r. zmieniająca dyrektywy 2002/21/WE w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej, 2002/19/WE w sprawie dostępu do sieci i usług łączności elektronicznej oraz wzajemnych połączeń oraz 2002/20/WE w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (Dz.U. 2009, L 337, s. 37).